

Στον Πολυπόταμο δολοφονήθηκε ο ιερέας Στόϊκος Παπαγιάννης το 1906. Με δόλο, όπως συνήθιζαν, τον έστειλαν ψεύτικη επιστολή να μεταβεί στο βουνό να συναντήσει ένα καινούργιο σώμα Ελλήνων ανταρτών. Ο Παπαγιάννης, ενθουσιώδης όπως ήταν, αγνόησε τις συμβουλές των προκρίτων, να εξακριβωθεί αν ήταν πράγματι ελληνικό το σώμα, οπότε έπεσε στην παγίδα που του έστησαν. Ήταν μόλις 36 ετών. Μαζί του είχε και τον Μιχάλη Παπασπύρου, που επίσης δολοφονήθηκε. Άλλα θύματα υπήρξαν οι: Στογιάννης Φίλιππος, Σταμπουλίδης Δημήτριος, Μήντσης Δημήτριος, Φίλιππος Μιχαηλίδης, Μιχαήλ Παπάς, Σταύρος Νίκου, Μήντσης Αλεμπάκης, Κίζου Στόϊος, Χρήστου Απόστολος, Αλεμπάκης Δημήτριος, Βέργος Κων/νου και Νίτσας. Τον Παπα-Κωνσταντίνο, αφού τον τουφέκισαν με 12 σφαίρες τον μαχαίρωσαν, του αφήρεσαν 60 λίρες του χωριού και του έκοψαν τις φλέβες. Επίσης έσφαξαν έναν πρώην δήμαρχο, ένα πτωχό αγωγιάτη, ένα φύλακα, ένα χωρικό, Τους βασάνισαν δεμένους και τους έλεγαν: «Ας έλθουν οι Έλληνες να σας γλιτώσουν» και τους άφησαν στο Μεσοχώρι νεκρούς το 1903. (Βιβλίο Παύλος Μελάς σελίς 395).

Ιωάννης Ζήσης

Ο Ιωάννης Ζήσης γεννήθηκε το 1850 στο χωριό Πολυπόταμος Φλωρίνης και υπήρξε ένθερμος Μακεδονομάχος και μεγάλος πολεμιστής. Απεβίωσε σε ηλικία 105 ετών στους κόλπους της στοργικής οικογενείας του. Πέρασε ζωή γεμάτη από σκληρές δοκιμασίες, ιδίως κατά τον Μακεδονικό Αγώνα. Επέδειξε καρτερία και αντοχή κι αντέταξε όπως κάθε Έλληνας την αντίστασή του κατά τους σκληρούς τότε αγώνες. Είδε το ολοκαυτώματα των μελών της οικογενείας του, των συγγενών του και πολλές καταστροφές. Κατάγονταν από μεγάλη πατριαρχική οικογένεια, μαρτυρική στους εθνικούς αγώνες. Ο παππούς του, ο ιερέας. Παπασπύρος κατάγοταν από το χωριό Σλάτινα Καστοριάς, που ήταν τσιφλικι μπέηδων. Εκεί ήρθε σε ρήξη με τον μπέη του τσιφλικιού για τις αυθαιρεσίες και την καταδυνάστευση των κατοίκων, οπότε αναχώρησε κι εγκαταστάθηκε στο Φλάμπουρο. Από εκεί αργότερα μετέβη κι εγκαταστάθηκε στον Πολυπόταμο, όπου ήταν κενή η θέση του ιερέα. Πραγματικά υπήρξε Θεοσταλμένη εκεί η οικογένειά του, η οποία έπαιξε θαυμάσια το ρόλο της στον Θρησκευτικό, εθνικό και κοινωνικό τομέα, εφόσον αποτέλεσε το προοδευτικό στοιχείο του τόπου κι έπαιρνε πρωτοβουλία για κάθε εκδήλωση. Η οικογένεια αυτή έχτισε την εκκλησία, το σχολείο και είχε την διοίκηση του χωριού στα χέρια της. Για την αξιέπαινη δράση της, δεν άργησε να γίνει ο στόχος της βουλγαρικής προπαγάνδας από το 1900 κι εξής.

Ο πατέρας του Ιωάννη Ζήση, ονομάζονταν Ζήσης και είχε πέντε γιους και τρεις κόρες. Ο Ιωάννης ήταν ταχυδρόμος, μετέφερε χρήματα και άλλα αντικείμενα στους συγγενείς τους. Παράλληλα δρούσε ως αγγελιοφόρος. Το 1902 όμως οι Βούλγαροι δολοφόνησαν τον αδερφό του, ιερέα Παπακωνσταντίνο, κι επεδίωκαν να δολοφονήσουν και τον ίδιο, για αυτό αναγκάστηκε να εγκατασταθεί οικογενειακώς στη Φλώρινα. Από την οικογένεια του Παπασπύρου γνωρίζουμε τέσσερις αείμνηστους εθνομάρτυρες: Παπακωνσταντίνος, Παπαγιάννης και οι επιζήσαντες Παπαθανάσης στον Πολυπόταμο κι ο Παπακωνσταντίνος στην Αθήνα. Ο Ιωάννης Ζήσης έγινε κατόπιν τραπεζίτης κι αντιπρόσωπος της τράπεζας Ανατολής με έδρα το Μοναστήρι. Συγχρόνως εργάζονταν ως πράκτορας Α' τάξεως, πάντοτε με κίνδυνο της ζωής του. Για τη δράση του συνελήφθη και φυλακίστηκε στο Μοναστήρι το 1905. Όταν όμως λήφθηκε η απόφαση να θανατωθεί, φυγαδεύτηκε από τις φυλακές από έναν Τούρκο λοχία της φρουράς και σώθηκε. Ο Ιωάννης Ζήσης γράφτηκε στην επετηρίδα των Μακεδονομάχων 1903 -09. Του απονεμήθηκε αναμνηστικό δίπλωμα με

μετάλλιο του Μακεδονικού Αγώνα. Η δράση του αποδεικνύεται και από τα πιστοποιητικά των οπλαρχηγών Λάκη Πύρζα και καπετάν Στέφου Γρηγορίου.
Αντιγόνης Τσάμη, Ηρωικές Μορφές του ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ, περιοχή Φλώρινας, σελ78-79.

ΑΦΑΝΕΙΣ ΓΗΓΕΝΕΙΣ ΜΑΚΕΔΟΝΟΜΑΧΟΙ από τον Πολυπόταμο Φλώρινας.

Καραφύλης Γεώργιος	ΑΛΑΜΠΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΑΛΑΜΠΑΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛ	ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
ΧΡΗΣΤΟΣ			ΒΕΓΓΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ			

ΔΙΝΕΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

ΖΗΣΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΚΑΡΑΦΥΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΚΙΖΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

ΜΙΧΑΛΙΤΣΗΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΝΙΚΟΥ ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΚΑΣ ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Π
ΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΣΑΜΠΑΗΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΣΑΜΠΑΗΛΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

ΣΑΡΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΣ

ΣΤΕΦΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ, ΑΦΑΝΕΙΣ ΓΗΓΕΝΕΙΣ ΜΑΚΕΔΟΝΟΜΑΧΟΙ, σελ.
174-175.

Πολύτιμες υπηρεσίες πρόσφεραν οι παρακάτω

Παπαθανάσης του Βασιλείου

Ευάγγελος Παπάς του Βασιλείου

Δόστα Μήντση Αλεμπάκη

Χρήστος και Λάζαρος Μίντση Αλεμπάκη

Ανδρέας Στόιτσε

Αλεμπάκης Ιωάννης

Ντίνος Φιλίππου

Στογιάννα (χήρα) του Γεωργίου Παπαμιχαήλ

Μίνκα (χήρα) του Δημητρίου Μήντση

Στογιάννης Μελέτης του Φιλίππου(Αγγελιοφόρος)

[Αντιγόνη Τσάμη, Ηρωικές Μορφές του Μακεδονικού Αγώνα, Περιοχή της Φλώρινας,σελ.78]